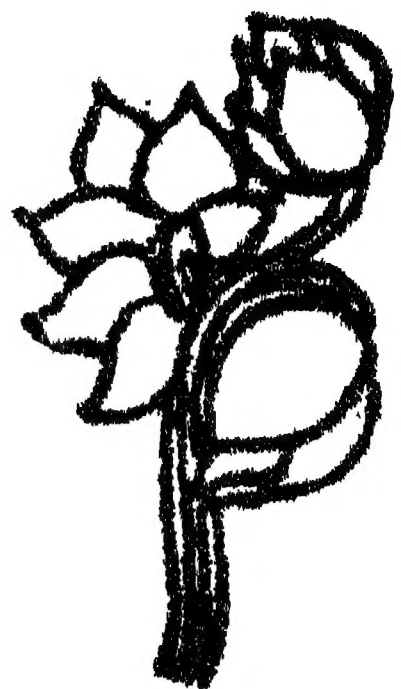

ज्योतिनां किरणो

याने

भक्तिरस काव्यो

जयन्तिमहोत्सव प्रसंगे

ॐ

रचयिता

छोम

किंकरदास

ॐ

मूल्य रु ०-२-०

गजराज विद्यापीठ ग्रंथालय

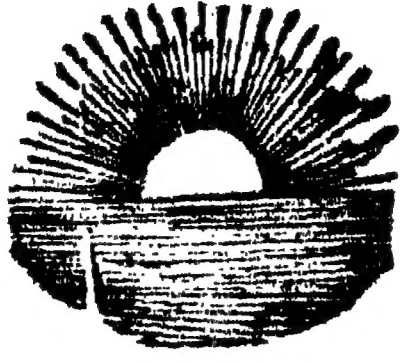
ग्रंथांक २१००

उपक्रमिक

संख्या ७५०

वर्ष ४-१३

किंकर पुष्पमाला पुष्प चौदसु

ज्योतिनां किरणो

याने

भक्ति रस काव्यो

[जयंति उत्सवना अंगल प्रसंगे]

रचयिता

किंकरदास

फतासानी पोळ : नविपोळ

अमदावाद

मूल्य ०-२-०

પ્રત..... ૧૦૦૦

લેખક અને પ્રકાશક

કિંકરદાસ ફતાસાની પોઠ

નવિ પોઠ : : : અમદાવાદ

સંવત ૧૯૯૬ માઘ શુકલપક્ષ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૨૨૦૦૪

મુદ્રક :

કેશવલાલ સાંકલ્લચંદ શાહ

ધી વીરવિજય પ્રોન્ટીંગ પ્રેસ

રતનપોઠ, સાગરની સ્કાફી

: : : : અમદાવાદ : : : :

जयन्तिउत्सवना मंगल प्रभाते

झकीपडो

झकीन्यो ! झकीन्यो ! विभूती जडी छे
अमर बागनी ए, असोली कर्ती छे
मृग्य ! शोधतो तो अमे सांपडी छे
अजब ! रोगनी चोटीछा अज हली छे

१
सुधीन्यो ! सुधीन्यो ! सुवासो भगी छे
गुफा पहाडने पर्वतोनी जडी छे
परम पुन्यन कर्म योगे मली छे
अमारी हमारी उपाधि टली छे

२
कदाच्यो ! कदाच्यो ! अमर टिकरी छे
विजय पागवानी भूमीका जडी छे
सगिता जगत प्रेमनी त्या भगी छे
जीवन शुद्धिनी औषधी सांपडी छे

३
लुटीन्यो ! लुटीन्यो ! अजब ! तक्र मली छे
गजब ! आत्म धननी तिजोरी भगी छे
कहे दास किकर जडी छे जडी छे
मूल्यातो हमारी कदापि नहि छे

छोरु

किकरदास

पतितपावन योगी

कवाली

आबु पर्वत गजावे अरे योगी तुं
दिव्य दैवत बतावे अरे योगी तुं
सारी दुनिया नचावे अरे योगी तुं....१

पहाडने भेखडोमां करे ध्यान तुं
शांतिरसनु पीलावे अजब पान तुं
मारा मनथी मनायो जीगरजान तुं....२

ज्योत जगमां जगावे अरे योगी तुं
रोग भवना भगावे अरे योगी तुं
प्यास जगनी छीपावे अरे योगी तुं....३

प्रेम झरणां ब्रषावे अरे योगी तुं
आग मननी बुझावे अरे योगी तुं
भक्ति झोले जूलावे अरे योगी तुं....४

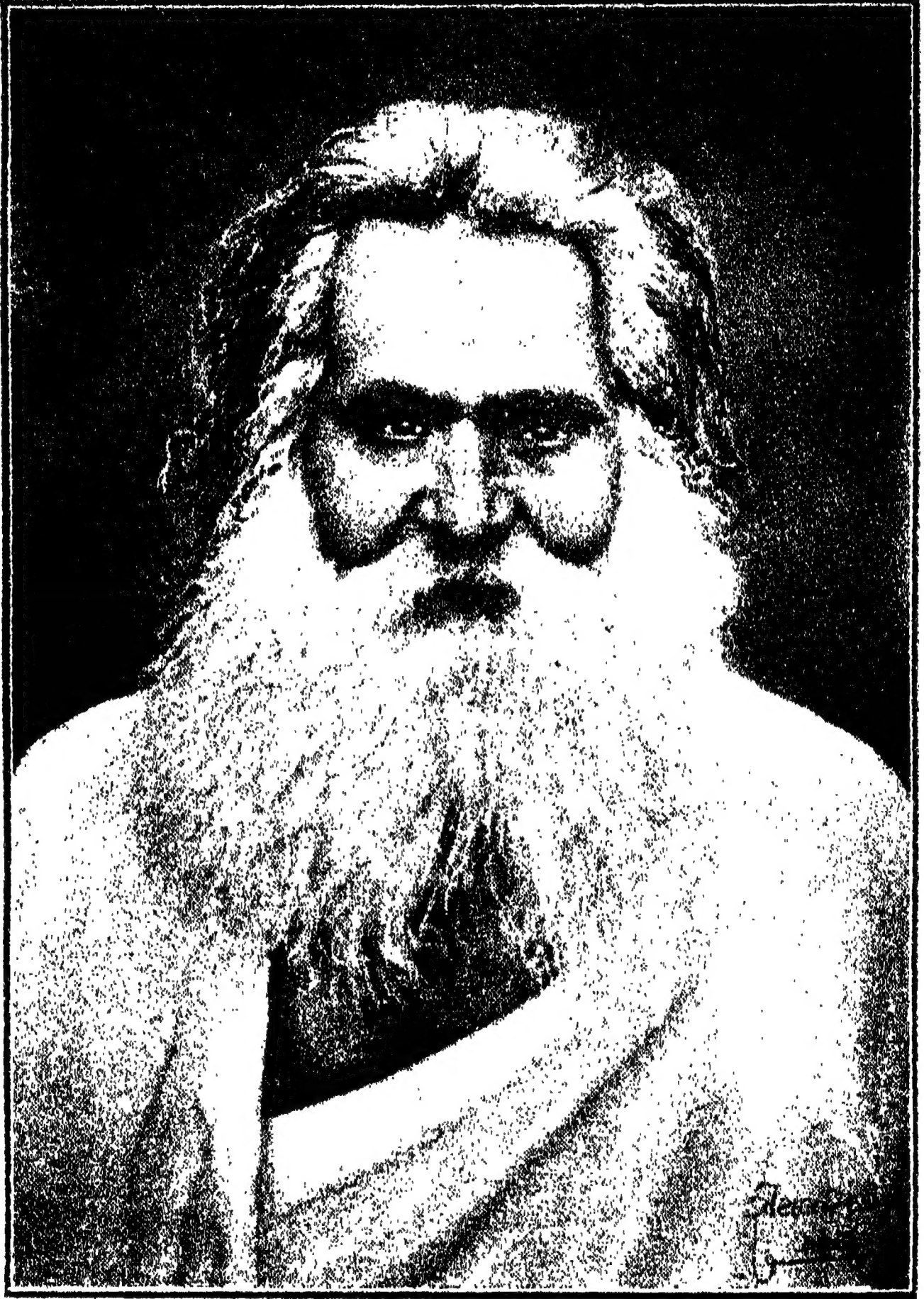
आशावादीने आशे फळे योगी तुं
भक्ति करवाथी संकट हरे योगी तुं
दासकिंकर गुजारे अजब योगी तुं....५

काव्योनी अनुक्रमणिका

नं०	नाम	पेज	नं०	नाम	पेज
जयंतीगीत			२२	योगी डुंगरडे नाच करे	४१
१	मोंघेरा भगवान	१६	२३	प्राण नाथ हैयाना हार	४२
२	आजे सुवर्ण दीन	१७	२४	चेतन प्रेम दिपक	४३
३	जन्म दीन आजे कहाय	१८	२५	अर्पण करेजो जीवनने	४३
४	आजे उजवीष हो	१९	२६	गुरुवर तणी छाया	४४
५	आजे सर्वे एकथइ	२०	२७	पतित पावन पुनीत	४५
६	ए ब्रह्म पतिपावन	२१	२८	उठ उठ ओ जाग	४६
भक्तिरस काव्यो			२९	रेन गइ तुं जाग	४८
१	जय जय जय भगवान	२२	३०	जाग तुं जाग तुं	४९
२	भगवान मोरी नैया	२३	३१	चेतन ब्रह्म स्वरूप	५०
३	तेरे मंदिरमे कैसे	२४	३२	आज मारा अंतरमां	५०
४	अब नाथ बुलाले	२५	३३	फकिरो झुपडी मांहे	५१
५	नाथ तुंही मन	२६	३४	चडयो छुं पुष्प लेवाने	५२
६	टेर सूनो भगतनकी	२७	३५	तफडतुं आज आ पक्षी	५३
७	कैसे मीलु भगवंत	२८	३६	निहाळ्युं तुं जीवनपक्षी	५४
८	जहांपे देखो हमारो	२९	३७	कनैयो एक दुनियानो	५५
९	आवो आवो कनैया	३०	३८	विखूटयो केम हूं आज	५६
१०	प्रेम दिपक भीतर थयो	३१	३९	फकिरी वास जोवाने	५७
११	आवो आवो सर्व साथ	३२	४०	रुठयो तुं केम अम उपर	५८
१२	आत्मदर्शन करानेवाले	३३	४१	मुंझायुं मन अति मारुं	५९
१३	नैया तुं तार कनैया	३३	४२	मने ए नित्य कहेतोतो	६०
१४	कनैया शांति सुधा	३४	४३	हवे क्यां शोधवा जावुं	६१
१५	आज मारुं जीवननाव	३५	४४	भूलीश हूं जगतनी माया	६२
१६	आज थयो छे उमंग	३६	४५	जगतमां आश अमर	६३
१७	आवा आवो प्राणनाथ	३६	४६	चेतन अपनी गत	६३
१८	मोहे लागी लगन	३७	४७	हंसा तमे रहेजोरे	६४
१९	शाने रडे छे तुं हवे	३८	४८	ओ नाथ कहेला कोल	६५
२०	हूं तो अंतरना हर्षथी	३९	४९	अजब माया छे प्रभुनी	६६
२१	अजब रंग दुनियाना	४०	५०	ए गुरुजी बेवफा	६७
			५१	वधाइ	६८

पतितपावन योगी

अधर्मोद्धारक गुरुदेव भगवंत
श्रीविजयशांतिसूरिश्वरजी

સમર્પણ

પર્વતોની સ્ત્રીઓ અને ગીરી ગુફાઓમાં રમણ કરતા !

અરણ્ય જંગલો અને ઘનઘોર વૃક્ષોમાં ઘૂમતા !

નિર્જર અને ભયાનક સ્થાનોમાં નિઝાનંદ લૂંટતા !

મૃત્યુના ભયને ધ્યાનની જંજીરથી હણીનાંચી
મુક્તિના અવિચલ પંથે શૂન્ય શૂન્યતા !

આત્માની અસ્થિ મસ્તીથી વિશ્વની ચોતરફ દિવ્ય
રોશન ફાલકાવતા !

મહારા પતિત પાવન પ્રભુ ગુરુદેવભગવંત

શ્રી.....શ્રી.....શ્રી

ના કરકમલમાં આ પુષ્પ સહર્ષે સમર્પું

હોરુ

કિંકરદાસ

નિવેદન

અનાદરા મુકામે મિત્રોના પ્રેમશોલામાં જૂલતાં યાને એ
મહારા પતિત પાવન પ્રભુ ગુરુદેવ ભગવંત....શ્રી....શ્રી
....શ્રી....ના અમર વર્ગોચારી ભક્તિ સુવાસ મહેકતાં જયંતિ
મહોત્સવનો અદ્વૈત પ્રસંગ નજીક આવતો હોઈ કંઈપણ નવિન
આલેખન કરવાની આંત્રિક જિજ્ઞાસા અપૂર્વ વેગે જાગ્રત
થવા માંડી.

ગુરુદેવ ભગવંત....શ્રી....શ્રી....શ્રી....ની દિવ્ય કૃપાએ
મારા મનોમંદિરમાં ઉર્મી પ્રવેશી અને મારી કલમને લેખન
ક્રિયામાં આગે ધપાવતાં આંત્રિક પ્યાસને છીપાવી.

અમદાવાદ મુકામે અપૂર્વ પ્રેમની ધારા વ્રષાવતાં જે
પુષ્પ તૈયાર કર્યું હતું તેને પ્રસિદ્ધ કરવા મિત્રોએ અત્યંત પ્રેરણા
અને સહાનુભૂતિ દર્શાવવાથી જ્યોતિનાં કિરણો યાને ભક્તિ
રસ કાવ્યોનુ આ નાનકડું પુષ્પ જનસમૂહમાં પ્રસિદ્ધ કરવા
ભાગ્યશાળી નિવડયા.

મારા શ્રમને યથાર્થ બનાવવામાં જે જે મિત્રોએ પ્રેમ ગંગામાં
સ્નાન કરાવી મને પાવન બનાવ્યો છે તે મિત્રોનો ઉપકાર
કદાપિ ના ભૂલું. પતિત પાવન પ્રભુ એ મિત્રોનો પ્રેમ યશસ્વી
બનાવે અને આ ભિક્ષુક કિંકરને સદાને માટે ભક્તિ શોલામાં
શૂલાવે ઇટલીજ ભિક્ષા યાચતાં ત્રિરમુ.

ફત્તાસાની પોઠ
નવિપોઠ

અમદાવાદ
માઘ શુકલપક્ષ
સંવત ૧૯૯૬

સર્વનો સ્નેહાંતિક

છોરુ

કિંકરદાસ

અનાદરાનો સ્નેહ ઉત્સવ

મિત્રોની પ્રેમસુધાને

વસંત તિલકાછંદ

અજ્ઞાનના તિમીરમાં જ્યોતિ જગાવા
આવ્યો હતો અરેરે ! અમહંસ ન્હાવા
ત્યાં મિત્ર પ્રેમ રસના સાગર વ્રષાયા
જલ્પાનપી જીવનમાં ઉમી જગાયા—૧

ગંગાવ્રષી હૃદયથી જલધાર રેલી
વ્યાધિ અને ઉપાધી ઘટ વહાર ઠેલી
સ્વપ્નાં લૂંટ્યાં અજન્ન ! આજે શું વન્યું આ
તેની સમજ અરેરે ! કદીયે પડે ના—૨

આહા ! તિમીર ભાગ્યો ઘટ જ્યોતજાગી
ભક્તિ અને ભજનમાં જય ધૂન લાગી
મિત્રે મલી મધુરા સ્વાદો ચરવાડયા
અંતર ક્ષુધા મટાડી દરષે જમાડયા—૩

સરોવરતળા કિનારે નિત્યે જતાતા
શાંતિ સુધાતળો ત્યાં રસ લૂંટતાતા
આકાશ સૂર્ય તપતો વન વૃક્ષ છાયા
ગોવાલ આવતા ત્યાં ગૌને ચરાવા—૪

આહા ! ત્રિલોક ત્હારી શાંતી નતી જ્યાં
 અળધાર પંથ ભેટયો જલ્લ ઉભર્યાતાં
 ભક્તિ સુવાસ મ્હેકી મન વાસતું તું
 વાજીંત્રની કલાથી વન ગાજતું તું—૫

વૃક્ષો અને ગગનમાં જયનાદ થાતો
 જે કલ્પનાનતી તે રસ ઉભરાતો
 ભૂલતો નહિ કદાપિ તુજ દામને તું
 સહુ સ્નેહી બંધુઓને ઘટ રાખજે તું—૬

આહા ! અનાદરામાં દવલું વન્યું આ
 નિરણ્યું કદી ન તું તે નયને વતાવા
 સ્વપ્નુ અહો વિતાયું ત્રીશ દીન કેરું
 અદવૈત તાન ઝરતાં નિરણ્યું અનેરું—૭

સહુ સ્નેહીએ મલીને હરષે ઝૂલાવ્યો
 ભક્તિતણા હિંચોળે હરષે હુલાવ્યો
 મિત્રો કદી તમોને ઘટથી ભૂલું ના
 નિશ્ચય તમો કદાપિ મુજને ભૂલોના—૮

નિસર્યો અરે ! નયનમાં જલ્લ ઉભરાયાં
 મિત્રે મલી વિરહથી મનને રડાયાં
 ઓ ! પ્રાણનાથ શાંતિ ! શાંતિ ! વ્રષાવો
 તુમ વાલ્લ દાસકિંકર ચરણે ઝૂલાવો—૯

ज्योतिनां-किरणो

नमस्ते, नमस्ते, नमस्ते,

ए पतित पावन योगीने कोटानुकोटि नमस्ते.

ज्योति झगमगी छे आ विश्वमां जेनी,

ज्योति झळहळ छे आ विश्वमां जेनी.

ज्योति खळभळी छे आ विश्वमां जेनी,

ज्योति कमकपी छे आ विश्वमां जेनी.

क्यां ?

मानवना मंदिरमां झळकी

पक्षीना पिंजरमां झळकी

अनाथना अंतरमां झळकी

पतितना हैयामां हरखी

वन वृक्षोने पहाड गजवती

सोहम् सोहम् नाद बजवती

प्रेम तणां ए पुष्प खीलवती

घट मंदिरमां ज्योत जगवती

જ્યાં વિશ્વ વાત્સલ્યનો ઝરો ઉભરાયો છે
 જ્યાં શાંતિનો સાગર રેલાયો છે
 જ્યાં મૈત્રિ ભાવનો પ્રકાશ ઝળાયો છે
 જ્યાં ચૈતન્ય ઘન પુર્ણ રુપે છવાયો છે

એવો વીર યોદ્ધો ક્યાં છે ?

પર્વતના અરણ્ય જંગલોમાં
 પહાડો અને ગીરી ગુફાઓમાં
 ઘનઘોર વૃક્ષો અને મેઘડોમાં
 કુદરતની શીત ઝરતી છાયામાં

વન વગડામાં ધૂન ધરવાવી
 કર્મ રિપુની સ્વાસ્થ્ય બનાવી
 ક્ષમા સૂત્રની માલ મજાવી
 શાંતિ સુધા ઘટમાં ઉભરાવી

શા માટે ?

આત્મ સમાધિ લેવા માટે
 ભવભવનાં દુઃસ્વ હણવા માટે
 સંત દિપક પ્રગટાવા માટે
 નિજાનંદ હૂંટવાને માટે

મોંઘી	મુક્તિ	પુરીની	આશા
તુંહી	તુંહીની	એક	પિપાસા
પ્રભુ	પ્રભુની	મનમાં	પ્યાસા
એકજ	આશા	એકજ	આશા

રાય અને મહારાય झूकावे
 રંક અને ધનવાન झूकावे
 ઉંચ નીચ સહુ શરણે આવે
 શાંતિ તળા झोले हुलरावे

આવો તપસ્વી યોગી કોણ છે ?

આબુ	પર્વતમાં	એ	વસતો
નિજાનંદ	મસ્તીમાં		હસતો
ધ્યાન	કરી	કર્મોને	પીસતો
મુક્તિ	સડકનો	શોધે	રસ્તો

આબુ પર્વતનો એ યોગી
 કોઈ કહે જંગલનો જોગી
 માયાનો એ કદી ન ભોગી
 સંત પુરુષની ઓઝા મોંઘી

એકલડો   એ   પહાડ   ગજાવે
 સોહમ્ સોહમ્   ડરમાં   ધ્યાવે
 મસ્ત   જીવનના   નાદ   બજાવે
 ઘટ   મંદિરમાં   ધૂન   ધસાવે

આ બધું કોના માટે ?

જેણે આત્માથી જાણ્યું હોય, નિહાળ્યું હોય, અને અનુભવ
 હોય તેવા જીવાત્માઓના માટે.

આટલી વર્ધા એની અમર પ્રતિભા ?

આ વીર યોદ્ધાની બાલ્યવયની ઓઢાવ જરા સમજાવશો

આહિર જ્ઞાત મહિ એ જનમ્યા
 ગામ મળાદર નગરે પ્રણમ્યા
 વસુમાત નંદન કહેવાયા
 ભીમતોલાના રત્ન ગવાયા

વનવગડામાં   ડર્મી   જાગી
 સંત બનુ એ   લગની   લાગી
 આઠ વરસમાં   ગ્રહને   ત્યાગી
 માયા મમતા   મનથી   ભાગી

આઠ વરસ અનુભવની ધારે
 કામ ક્રોધને મનથી મારે
 સંત થવાના ડંચ્ચ વિચારે
 સંયમ પંથ કહાતો ભારે

નિશ્ચય મન મંદિરમાં કીધો
 જ્ઞાન કટોરો ઘટમાં પીધો
 સંત તળો મારગડો લીધો
 મુક્તિ પુરીનો નિશ્ચય કીધો

દિક્ષા મહોત્સવ

નિહાળો ! નિહાળો ! નિહાળો !

ए आत्मदिक्क्षा उचरे छे अने बिश्वना साधु बने छे.

आत्म-भावना

मुमुक्षो श्रवण करो !

हरिगीत छंद.

हुं जाउं छुं हुं जाऊं छुं

त्यां कोइ पण नहि आवशो
मस्तो तणा ए महेल छे
कायर नहि त्यां फावशो

१

ए धून छे विरलातणी

निश्चय विना नहि आवशो
मुक्ति तणो ए पंथ छे
भक्तिसुधा

रेलावशो

२

संसार नाम असार छे

माया जीवनथी मारशो
मृत्यु भीति नहि होय तो
घटमां प्रकाष झगावशो

३

हुं कोण ने क्यांथी थयो

ए शोधमां हुं निसरुं
मुज ज्ञात नहि मुज जात नहि
हुं आत्मपंथे विचरुं

४

स्नेहि नहि मित्रो नहि

हुं एकलो हुं एकलो

नव कोइ मारुं जगतमां

हुं एकलो हुं एकलो

५

हुं संत विश्वतणो बनुं

मुज आत्मनो साधक थवा

वनवासने पहाडो महि

विचरीश मनने साधवा

६

कर्पो सतावे कारमां

ए ख्याल मनमां नहि करुं

सोहम् तणा स्वप्ना मही

भवभयतणां दुःखडां हरुं

७

निश्चय कदापि नाह चूकुं

हुं आत्म मस्तीमां झूकुं

मुक्ति विरुदने पामवा

मारी प्रतिज्ञा नहि चूकुं

८

चैतन्य घन ! चैतन्य घन !

आनंद घन ! आनंद घन !

करशुं नमन ! करशुं नमन !

करशुं नमन ! करशुं नमन !

९

વર્ષો સુધી મહાન્ તપશ્ચર્યા આરંભી મૌન વ્રત સાથે પહાડો
અને ગીરિગુફાઓમાં રાત્રિ અને દિવસ મૃત્યુનો સામનો કરી
નિજાનંદ લૂંટવા ધ્યાનની મઢીમાં કર્મ સમૂહનો સ્વાસ્થ્ય કરી
મસ્તી પુષ્પ સ્વીલાવ્યું.

આ વીર યોદ્ધાનું શુભ નામ દર્શાવશો ?

નામ થકી ઓઝસ્વ નહિ થાવે
વેષ દીસે નહિ જ્યોત બતાવે
વિવિધ રૂપે એ નજરે આવે
ભક્તિવાન ખીતરમાં ધ્યાવે

ભક્તિ સરોવર નિત્ય વહાવે
એ નર એની ઓઝસ્વ પાવે
માયાવાદી કદી ન ફાવે
માન ભૂલી જગમાં મટકાવે

માયા એની અકલ્ કહાવે
આત્મ દર્શન નહિ બતાવે
રાત દિવસ એના ગુણગાથે
મન શુદ્ધિ વિણ કદી ન ફાવે

મ્હારું ત્હારું મનથી ત્યાગે
 અવર થકી જે આગે ભાગે
 લગન ભીતરમાં એની લાગે
 મન મંદિરમાં જ્યોતી જાગે

ઘટ મંદિરમાં પ્રભુ વિરાજે
 તુંહી તુંહીની નોવત ગાજે
 ગુરુ ગુરુમાં ચિત્તહુ લાગે
 ગુરુ કૃપાથી ભવભય ભાગે

ગુરુ કૃપા વિણ કંઈ નહિ પાવે
 સદ્ગુરુવરની ઓઝાવ થાવે
 ઘટમંદિરમાં ધૂન ધરવાવે
 એ નર મુક્તિપુરીમાં જાવે

અનુભવ જ્ઞાન અજબ કહેવાયું
 એ વિણ જગમાં કોઈ ન ફાવ્યું
 કિંકર ઘટમાં એજ મનાયું
 શાંતિ દિપકનુ તેજ છવાયું

ए वीर योद्धातु शुभ नाम—
पतित—पावन—योगी

गुरुदेव भगवंत श्रीविजय शांतिसूरीश्वरजी

अरे ! आ बधी धामधूम आज्ञे शानी छे ?

जयंति महोत्सव ! जयंति महोत्सव ! जयंतिमहोत्सव !

झांझर झणकार करे
बालुडां नाच करे
रुमझूम रणकार करे
अलबेलां तान वरे

आजे संवत-१९९६ ना माघ शुद्ध ५ वसंत पंचमीना रोज
तेओश्रीनी पचास बरसनी वय पूर्ण थाय छे. तेओश्रीनो
जन्म दिन संवत १९४६ना माघ शुद्ध पंचमी. आजे तेओश्रीनो
जयंति महोत्सव उजवाय छे, बाळकना हृदयमां आनंदना
सागर वृषाय छे, अने हरेकना रोममां ज्योतिनां किरणो
झळकाय छे अने अद्वैत तानमां भक्तिरस लूटाय छे.

नाचो ! नाचो ! नाचो !

ओ विश्वनां बालुडां खूब नाचो !

ભક્તિભર્યા સાગરમાં સૂબ ફીલો ! તમારા રોમને પલાળો
અને આજના દિવ્ય પ્રસંગે જયંતિ મહોત્સવના ગગનભેદી ગાન-
તાન અને ધ્યાનમાં મશગુલ બની એ આપણા પતિત પાવન
યોગીના ચરણે જીવન નૈયાં ફૂલાવો.

બહેનીઓ આવો !

માતાઓ આવો !

બાલુડાં આવો !

વૃદ્ધ વઢીલો આવો !

આજે આપણ સર્વે સંગમાં ભક્તિરસનો આનંદ લૂંટીએ.

પક્ષીઓ તમે પણ સાંભળજો !

વૃક્ષો તમે પણ સાંભળજો !

પાવન થજો ! પાવન થજો !

આજનો દિવ્ય નાદ શ્રવણ કરી જગત ભરના પ્રાણીઓ
પાવન થજો !

જલ્માં, સ્થલમાં પહાડમાં, પથ્થરમાં, વૃક્ષમાં, જ્યાં જ્યાં
નિહાળો ત્યાં એલુ જ્યોતિમય સ્વરૂપ ભાસી રહ્યું છે.

” એ આપણો અને આપણ એના “

એજ માતા એજ પિતા

એજ કુટુંબ એજ લક્ષ્મી

એજ વૈભવ અને એજ સ્વજાનો

એજ સર્વસ્વ બ્રહ્મજ્યોતિમય સ્વરૂપ.

—પતિત પાવન યોગીનાં બોધ વચનો—

કંગાલમાં કંગાલ મનુષ્યમાં પણ દિવ્યતા ગુપ્ત પણે બેઠેલી છે હું અંદરને પૂજનારો છું !

વસ્તુનું પીછાન કરવાનું પુસ્તકો દ્વારા થઈ શકે પણ પુસ્તકોનું ધ્યેય તે જ આત્મજ્ઞાન ! જ્ઞાનની હદ તે પરમપદ !

તત્ત્વને સમજ્યો નથી ત્યાં સુધી ઉપર ઉપરની વધી એકટીંગ છે !

જે સત્ય છે તે મારો ધર્મ છે. વહારનો તકલીફ શી વિસાદમાં ? અંદરની શાંતિ વગર બધું નકામું છે !

વિવેકાનંદ એ પંડિત હતા, અને સ્વામિરામ એ જ્વરજસ્ત આત્માર્થી હતા !

પ્રવૃત્તિમાંથી નિવૃત્તિ લ્યો એટલે નિવૃત્તિમય પ્રવૃત્તિ કરો.

બની શકે તો તમારા જીવનથી અને છેવટે તમારા વિચારોથી બીજાને પવિત્ર કરો !

મહાનુભાવ ! મારે જે જોડણ છે તે તારી પાસે નથી અને તું કૃપા કરીને મને આપવા માગે છે તેની મને પરવા નથી !

વિશ્વ મારું મિત્ર છે અને હું સૌનો મિત્ર છું !

हूं त्यागी छुं ते भावनानो त्याग तेज साचो त्याग कहा
शकाय !

शांतिमय जीवन एज खरुं जीवन छे ! एकांतमां आनंद
छे, आत्ममस्तिमां परमसुख छे !

मनुष्यनु जीवन एहवुं होय के जेनी देवताओ पण यात्रा
करवा आवे एटलुं जीवन जीवजो !

सौ आत्माने शुद्ध करवा मथजा. !

ક્ષમાપના.

પતિત પાવન પ્રભુના ચરણકમલમાં

ઓ પ્રભુ !

શું લખું ? શું બોલું ? શું વદું !

લખતાં કલમ કંપાય છે, બોલતાં જીભ ધ્રુજવાટ કરે છે
અને વદતાં વિષય કંપાયમાં મસ્ત બનેલ આત્મા નશામંધ
દશામાં ગોથાં સ્વાઈ રહ્યો છે.

પ્રભુ ! તું ત્યાગી અને હું રાગી ! તું સ્વાસ્થી અને હું સ્વાસ્થી !
તું સદ્ગુણી અને હું દુર્ગુણી ! તું પરમાત્મા અને હું પાપાત્મા !
તું નિરંજન અને હું રંજન ! તું નિરાકાર અને હું સાકાર ! મારા
જીવનનો અંત કેમ આવે ? ભવસાગરમાં હિંડોળે ચડેલુ મારું
નાવ પાર કેમ પામે ? આશા અને તૃષ્ણાના ગાઢ બંધનમાં
ઘવાયો છું, સંસારસાગરમાં ઝોલાં સ્વાડું છું, મોહ સૈન્યમાં
ઝપાઝપી કરી રહ્યો છું, પહે પહે દોષિત બનતો જાડું છું,
વિષયની અંધમસ્તીમાં પટકાયો છું, નરકની નરાધમ વેદી ઉપર
અનેક નૃટકાંડ ભજવી રહ્યો છું, ભવ ભ્રમણાની દુષ્ટ સ્વાઈમાં
પટકાયો છું, પુત્રમિત્ર અને કુટુમ્બમાં પાગલ બન્યો છું, મારું
મારું કરી બેલ બની રાત અને દિન ચક્રી પીસી રહ્યો છું,

નિજનું ભાન ભૂલ્યો છું, કાલચક્રના પંજામાં ફસેલો હોવા
છતાં નાશવંત માયાની પાછળ મેં પાશા રેલી રહ્યો છું.

પ્રભુ ! હું અતિ દુષ્ટ છું ! કર છું ! કલંકી છું ! નિષ્ઠુર
છું ! નરાધમ છું ! નિર્લજ્જ છું ! આ પાપીનો ઉદ્ધાર કેવી રીતે
થાય ? તારા શિવાય કોઈ શરણ નથી. તું દીનપાલક, દીન
કૃપાલ, દીનદયાલ દીનબંધુ, દીનદાતા, દીનાનાથ, કૃપાસિંધુ,
પરબ્રહ્મ પરમાત્મા છું.

પ્રભુ ! તુંજ માતા તુંજ પિતા તુંજ કુટુંબ, તુંજ લક્ષ્મી અને
તુંજ સર્વસ્વ છું. મારા અનંત દોષોને માફ કરી તારો ચરણ
સ્પર્શી બનાવ.

દયાકર ! દયાકર ! ઓ પતિતપાવન પ્રભુ ! દયાકર.

હવે ક્યાં જાઉં ! ક્યાં જઈને રહું ! તારા શિવાય મારા
દુઃખનાં આંસુ કોઈ લૂછે તેમ નથી. ભવસિંધુમાં ભ્રમણ કરતી
મારી નૈયાને પાર ઉતાર !

ઓમ્ શાંતિ ! ઓમ્ શાંતિ ! ! ઓમ્ શાંતિ ! ! !

जयंति महोत्सव प्रसंगे

गीत पहेलुं

राग—शांतिसुरोगुरुवरजा तुमसे कोटो नमन

मोंघेरा भगवान जयंति उजवीए
 मनमंदिरना प्राण जयंति उजवीए—ए टेक
 प्रीतम प्रभुजी आप हमारा
 तुंही तुंही नयनोना तारा
 अनाथना आधार जयंति उजवीए—१
 वनवृक्षोनी अनुपम छाया
 मोर अने कोयल टहुकाया
 वायुना थनकार जयंति उजवीए—२
 सुवर्ण महोत्सव आज प्रभाते
 विध विध तान मही सहु नाचे
 झांझरना झणकार जयंति उजवीए—३
 अजब हर्षनां पुर व्रषायां
 दिव्य दिपकनां तेज छायां
 अम हैयाना हार जयंति उजवीए—४
 किंकर मनमां एक मनाया
 दीनबंधु भगवान कहाया
 नैया तारणहार जयंति उजवीए—५

ગીત બીજું

રાગ—ઘાલી લાગે છે મને યોગીની જુપડી

આજે સુવર્ણ દીન	હરષે ઉજવીએ
રજનીનાં સ્પન્ન વિત્યાં હો	દવલો આનંદ ફરે છે-૧
જંગલનો યોગી એ	મસ્તીમાં જૂલતો
સોહમના ધ્યાનમાં રે હો	દવલો આનંદ ફરે છે-૨
આજે છે જન્મ દીન	માઘ સુદી પંચમી
ઉષાનાં નીર વ્રષે હો	દવલો આનંદ ફરે છે-૩
અલબેલા નાદ અને	શાંશર ફળકારથી
રુમઝૂમ રણકાર થતા હો	દવલો આનંદ ફરે છે-૪
આવો આવોને વાઠ	ભક્તિમાં નાચીયે
શાંતિના તાનમાં રે હો	દવલો આનંદ ફરે છે-૫
મસ્તીમાં ફૂલીએ	મસ્તીમાં ફૂલીએ
મસ્તીમાં ફૂલીએ રે હો	દવલો આનંદ ફરે છે-૬
મનહું હરખાવીએ	અંતરમાં ધ્યાવીએ
ચરણોમાં ફૂકીયે રે હો !	દવલો આનંદ ફરે છે-૭
કિંકરના પ્રાણ કહે	મસ્તીનું હીર એ
ખોઠા ભગવાન દીસે હો	દવલો આનંદ ફરે છે-૮

गीत त्रीजुं

राग—तुंही तुंही साचो भगवान

जन्मदीन आजे कहाय	बाळ सहु हरषे उजवीए—टेक
आजे सुवर्ण दीन	आजे सुवर्ण दीन
अंतरमां प्रेम उभराय	बाळ सहु हरषे उजवीए—१
माणनाथ प्यारा	प्रीतमजी हमारा
शीर एना चरणे झुकाय	बाळ सहु हरषे उजवीए—२
अलबेला नाद अने	उर्मी वसंतनी
रोम रोम हैयां भोंजाय	बाळ सहु हरषे उजवीए—३
ज्ञानी गुणीलढो	ध्यानी योगीलढो
माणनाथ हैयानो हार	बाळ सहु हरषे उजवीए—४
पंखीडां पान करे	हैडाना भावथी
शांतिनी मोंघी छे माळ	बाळ सहु हरषे उजवीए—५
जातिनो भेद नहि	राय रंक एक छे
प्रेमतणा पुष्पे बधाय	बाळ सहु हरषे उजवीए—६
किंकर बाळ प्रभु	योगीनां पंखीडां
लळीलळी लागे छेपाय	बाळ सहु हरषे उजवीए—७

गीत चोथुं

राग—आवो आवोरे हा ! बालुडां वेलेरं आवजो

आजे उजवीए हो ! जयंति योगी प्रभोनी
अंतर ओवारीए हो ! बालुडां सर्वे उमंगथी-१

शोभा सुंदर दीसे दबली वसंतनी
षुष्यपान फाल्यारे हो ! जयंति योगी प्रभोनी-२

कोयलडी गान करे मीठा सादलडे
मनडामां तानपुरे हो ! जयंति योगी प्रभोनी-३

वनमांहे वृक्ष खील्यां वायुनी लहेरीओ
रोम रोम हरखेरे हो ! जयंति योगी प्रभोनी-४

मोरनाद करतो त्यां टहुके टहु कारथी
टीहु टीहु टहुके रे हो ! जयंति योगी प्रभोनी-५

आहिरनी ज्ञातने उजाळीओ ! वीरला
प्रेमनीर रेल्यारे हो ! जयंति योगी प्रभोनी-६

प्रगटयो पुनम चंद्र झळकयो आ विश्वमां
दिव्य दीप दुनियानो हो ! जयंति योगी प्रभोनी-७

किंकर बाळ कहे भोळा भगवाननी
आजे उजवीए हो ! जयंति योगी प्रभोनी-८

गीत पांचमुं

राग—शाहूल विक्रडीत छंद

आजे सर्वे एक थइ उजवीए भ्रातु जनो हर्षथी
 तन मनना सहु भेदने दूर करी जय जयतणा नादथी
 भारतमां ए सूर्य रुप झळक्या ज्ञानी गुरुवर प्रभो
 योगीश्वरनु दिव्य नाम सुणतां आनंद उलटे विभो—१
 पामे पुन्यथकी गुरुवरतणा संसर्गने मानवी
 योगीश्वरए मस्त आत्म ध्यानी माया अकळ जाणवी
 जन्मीआहिर ज्ञातने उजाली वंदनकरो हर्षथी
 चरणे शीष जूकावतां जीवनमां शांति थशे स्पर्षथी—२
 उपन्या नग्र मणादरे पीताश्री तोलातणा गृहविषे
 कुक्षीमात वसुतणी दिपावी अबधूत साचा दीसे
 वर्णन करवुं केम ए कठीन छे ज्योति झघी विश्वमां
 ज्ञानी ज्ञान थकी गुणो निरखता रहेता निज्ञानंदमां—३
 जन्म जयंति गान तान करतां म्हालो महानंदथी
 अवसर मळवो फेरफेर दुलहो उजवो निज्ञानंदथी
 विश्वमही आदर्शए विभूती घटमां नहि भूलजो
 किंकरबालक हर्षथी विनवतो भक्तिमही जूलजो—४

गीत छंद

राग—आलममां डंका बजादोया

ए ब्रह्मपतित पावन योगी

घट घटमां नाद बजाता है

ए आत्म अखंडानंद मही

पर्वतने पहाड गजाता है—१

मस्तीनां नीर ब्रषेवनमे

दीप ॐ तणो प्रगटे तनमे

ए ध्यान करे निशदीन घटमे

दुनियामे ज्योत झगाता है—२

नयनोमे शांति सुधाझरते

घटः मंदिरको पावन करते

जळ भक्ति सरोवरका भरते

आलमकी प्यास छीपाता है—३

दीनबंधुनाथ मुजे प्यारा

भव भयके संकट हरनारा

ए प्राणपति पालनहारा

परमात्म रूप बताता है—४

किंकरने शीषझूकाया है

मन मंदिर प्राण मनाया है

नवखंडे नाम गवाया है

नवखंडे नाम गवाया है—५

भक्तिरस काव्यो

“ अजाण्या मार्गे जतां भोमीयानी जरूर पडे छे तेम
मुक्तिना पंथे निसरतां आत्मार्थी भोमीयानी जरूर पडे छे.

काव्य १ लुं

राग—कल्याण

जय जय जय भगवान निराळा
तुम बीन कोइ न तारणहारा—जय १

विश्वंधर प्रभु एक कहाता
सकळ जगतमां नित्य भजाता
दीनबंधु भगवान हमारा—जय २

संकट टाळो पार उतारो
भव भयनां प्रभु दुःख संहारो
सकळ जगतना पालन हारा—जय ३

किंकर बाळक शिर नमावे
तुंही तुंहीना सहु जन गुण गावे
धर्म धुरंधर जग प्रतिपाळा—जय ४

काव्य २ जुं

राग—नाटकनो

भगवान मोरी नैया भव पार लगा देना
 अब तक तो निभाया है आगे भी निभा लेना—भग १
 जंजट है कर्म केरी उसमें भूलुं कदापि
 तो नाथ महेर करके दिलसे न भूला देना—भग २
 मद राग द्वेष चोरो कहीं भी फसादे हमको
 वहां पर भी आप आके तुम बाळ बचा लेना—भग ३
 तुम नाथ में हूं किंकर तुम स्वामी में हूं चाकर
 यह बात सत्य होतो सत करके बता देना—भग ४
 अगणित दोष हमरे फीर भी है आश तेरी
 सब भूल माफ करके अपना ही बना लेना—भग ५
 भव सिंधु में भटकते नरदेह उंच पाया
 अब नाथ तूं मीला तो भक्ति में झूला लेना—भग ६
 आश्रित दास तेरे मुखसे पूकार करते
 शांति सुधा वृषा के चरणों में बुला लेना—भग ७

काव्य ३ जुं

कवाली

- तेरे मंदिर में कैसे में आवुं प्रभु
प्यास दर्शन की कैसे छिपावुं प्रभु—तेरे १
- बहोत वर्षों के स्वप्ने विताये प्रभु
तो भी रोशन मुजेना दिखाया प्रभु—तेरे २
- मेरी अरजी किसीसे सूनावुं प्रभु
तेरे चरणों का बाळक बना हुं प्रभु—तेरे ३
- मेरे भीतर में अग्नि जली है प्रभु
उसी अग्निको कैसे बुजावुं प्रभु—तेरे ४
- प्राण प्यारा तुम्ही को स्वीकारुं प्रभु
मेरे कर्मों की कथनी गुजारुं प्रभु—तेरे ५
- नित्य धूनी में तेरी धखावुं प्रभु
मेरे नयनोमें आंसु टूषावुं प्रभु—तेरे ६
- दया करदे ए किंकर तुमारे प्रभु
तेरे मंदिरमें हमको बुलाले प्रभु—तेरे ७

काव्य ४ थुं

राग देश

अब नाथ बुलाले बाळ तुमारे द्वारपे खडे-टेक

क्या मरजी है नाथ तुमारी तुंही तुंही मन लगन अपारी
कयुं तलसाते बाळ तुमारे द्वारपे खडे —अब १

नाथ तुम्ही जानत सबघटकी ज्योत तुमारी झगमग झगती
ज्योत बतादे बाळ तुमारे द्वारपे खडे —अब २

आप कनैया एक हमारे तुमबीननैया काइ न तारे
पार लगादे बाळ तुमारे द्वारपे खडे —अब ३

केम रीझावुं नाथ हमारा आप मुजे नयनोका तारा
दर्श दीखादे बाळ तुमारे द्वारपे खडे —अब ४

भिन्नरूपे जगमे भजवाते किंकर बाळ तुंही गुणगाते
शीष झुकाते बाळ तुमारे द्वारपे खडे —अब ५

काव्य ५ मुं

राग—मेघ मल्हार

नाथ तुंही मन पळ पळ आवे
तुंही तुंही के सब जन गुण गावे—नाथ १

मान प्रपंची लोभ धूतारा
मोह भीतर से कोन हठावे—नाथ २

घाट खडक ने खीण अपारी
मद चोरनकु कोन भगावे—नाथ ३

मात पिता सुत स्नेह संबंधी
माया सबको भान भूलावे—नाथ ४

घट मंदिर को साफ बनाके
शांति सुधाकी धार वृषावे—नाथ ५

निजकी गतको कोन पिछाणे
बो नर तुंही के दर्शन पावे—नाथ ६

किकर झूलते नाथ चरणमें
शांति दीपककी ज्योत झगावे—नाथ ७

काव्य ६ ठुं

राग—नाटकनो

- टेर सूनो भगतनकी भगवंत-टेर सूनो
 ढूंड चूका में सब संसारा आपविना नहिं कोइ हमारा
 सबके पालनहारा भगवंत टेर सूनो—टेर १
- आप सकळ जगके उपकारी प्रीतकीनी में नाथ तुमारी
 भव भय भंजनहारी भगवंत टेर सूनो—टेर २
- शांति सुधाकी वरसे धारा पतित पावन नाम तुमारा
 आपही एक हमारा भगवंत टेर सूनो—टेर ३
- आश मुजे मन एक तुमारी हम जैसे तुम भक्त अपारी
 आश पुरनकर मारी भगवंत टेर सूनो—टेर ४
- भिक्षुक टेर सूनो प्रतिपाळा दीनबंधु भगवान दयाळा
 किंकरदास तुमारा भगवंत टेर सूनो—टेर ५

काव्य ७ मुं

राग—टेर सूनो भगतनकी

कैसे मिलुं भगवंत तुम्हीको कैसे मिलुं ।

अनाथ हुं मे बाळ तुमारा आप सनाथ जगतहितकारा
 एक हमे आधारा भगवंत कैसे मिलूं—कैसे १

राय रंक सबवाळ तुमारे नाम तुम्हीका सर्व पूकारे
 तुम बीन कोई नतारे भगवंत कैसे मिलूं—कैसे २

प्यास हमारी कोन छिपावे शांति सुधा घटमें बरसावे
 बाळ तुंही गुणगावे भगवंत कैसे मिलूं—कैसे ३

जो चाहूं मे आप सहारा बहोत सतावे कर्म हमारा
 आपही तारणहारा भगवंत कैसे मिलूं—कैसे ४

किंकर रडतो आंसु धारे नाथ चरणमें अर्जगुजारे
 आश मुजे मन भारे भगवंत कैसे मिलूं—कैसे ५

काव्य ८

कवाली

जहां पे देखो हमारो कनैयो बसे
कनैयो बसे ए कनैयो बसे—जहां १

पर्वतो में हमारो कनैयो बसे
भेखडो में हमारो कनैयो बसे—जहां २

जंगलो में बसे झुंपडी में बसे
भक्त जनमें हमारो कनैयो बसे—जहां ३

पुष्पवाडी खीले वहां कनैयो बसे
ब्रह्म में भी हमारो कनैयो बसे—जहां ४

मंदिरो में हमारो कनैयो बसे
मुक्ति में भी हमारो कनैयो बसे—जहां ५

घट-घटमें हमारो कनैयो बसे
ए हमारा मही हम नहि वहां दीसे—जहां ६

दास किंकर के घटमें कनैयो बसे
आत्मशुद्धि कीया बाद दर्शन थरो—जहां ७

काव्य ९

राग—कवाली

आबो आबो कनैया हमे मंदिरे
 प्रेमदिपक जलाया हमे मंदिरे—आबो १
 तान अवधि मचाया हमे मंदिरे
 तेरी ज्योति के रोशन हमे मंदिरे—आबो २
 पुष्पवाडी खीलाइ हमे मंदिरे
 वास करने पधारो हमे मंदिरे—आबो ३
 भक्तिसागर वृषाया हमे मंदिरे
 स्नान करने पधारो हमे मंदिरे—आबो ४
 शांति के नीर झरते हमे मंदिरे
 पान करने पधारो हमे मंदिरे—आबो ५
 दास किंकर बुलावे हमे मंदिरे
 आबो आबो कनैया हमे मंदिरे—आबो ६

काव्य १०

राग—खमास ताल दादरा

प्रेम दिपक भीतर थयो
 रजनी स्वप्न भूली गयो
 भक्तियो प्रकाश भयो—मन प्रभु पूकारे १
 आज थयो दिव्य रंग
 कोइ कहे भक्ति जंग
 भीतरमां अति उमंग—मन प्रभु पूकारे २
 प्राणपति प्रेम करे
 हृदय मारुं तान भरे
 मस्ति तणां नीर झरे—मन प्रभु पूकारे ३
 आज आ बधी नवाइ
 ज्योत भीतरमां छवाइ
 नित्य भजन गाइ गाइ—मन प्रभु पूकारे ४
 मृत्यु पंथमां मूकाय
 तोय भक्ति ना तजाय
 मन तुंही तुंही भजाय—मन प्रभु पूकारे ५
 दास बाळनो ए टेक
 भक्तिमां चढावो छेक
 मन विषे तुं एक एक—मन प्रभु पूकारे ६

કાવ્ય ૧૧

રાગ--ઉપરનો

આવો આવો સર્વ સાથ
 ભેટવા અનાથ નાથ
 જ્ઞાલશે તમારો હાથ--ભક્તિ નાચ खेलો ૧

પ્રીત છે અનાદિ કાલ
 કર્મની ગતિ વિશાલ
 નિત્ય મીંતરને ઉજાલ--ભક્તિ નાચ खेलો ૨

હામ કદિ નવ તજાય
 નાવ હિંમતે ધપાય
 નિત્ય પ્રભુ ગુણ ગાય--ભક્તિ નાચ खेलો ૩

પુન્યથી મલ્લયો પતંગ
 ભક્તિ દોર છે અભંગ
 આમમાં વિવિધ રંગ--ભક્તિ નાચ खेलો ૪

શાંતિનાં ટુષાવો નીર
 આત્મમાં અસ્ખંડ હીર
 કિંકરે લગાયું તીર--ભક્તિ નાચ खेलો ૫

काव्य १२

राग—कवाली

आत्म दर्शन कराने वाले	प्रभु हमारे प्रभु हमारे
ज्योत जगमे जगाने वाले	प्रभु हमारे प्रभु हमारे—१
जगत के माता पिता	परमेश्वरा प्रियतम प्रभो
नैया हमरी बचाने वाले	प्रभु हमारे प्रभु हमारे—२
आशके पंथे हमे	नट खेलते संसारमें
तो भी हमको छुड़ाने वाले	प्रभु हमारे प्रभु हमारे—३
बहोत वर्षों तक ढूँडे	तोय भी शरणा भया
रोग मनके मिटाने वाले	प्रभु हमारे प्रभु हमारे—४
आप के किंकर भिखारी	नित्य अर्ज गुजारते
परमपंथे ःचढाने वाले	प्रभु हमारे प्रभु हमारे—५

काव्य १३

राग—छोटासा बलमा मेरे आंगणे मे गिल्ली खेले.

नैया तुं तार कनैया	एक सकल जगके आधार
दुःखड़ां तुं बार कनैया	एक सकल जगके आधार—१
ज्योत जगमगती तुमरी	विश्वमहीं हो जयजयकार
घटघटमें रोशन झलके	प्राण प्रभु मन मंदिर प्यारा—२
भवसिंधु डूँड चूका अब	आप मिला सुजको आधार
अबकयूं तलसाते मुजको	बाळ बनादे नाथ तुमारा—३

निशदिन मैं नाम पूकारुं
फिरभी नहि ध्यान लगाते

भिक्षुक मैं बाल तुमारा
अरजी अंतर में धारो

मायाने बहोत भमाया
किंकरको पार लगादे

तुंही तुंही मन एक हमारा
आप मुजेको एक सहारा—४

आप दयालु दिन दातारा
नाथ तुमी हो पालनहारा—५

पुन्य प्रतापे दर्शन पाया
तुंही तुंही मन एक मनाया—६

काव्य १४

राग—पूझारी मोरे मंदिरमें आवो

कनैया शांति सुधा वरसादे

शांति दिपकका तेज अपारी रूप मुजे बतला दे
चेतन हमरे देखन आये ज्योति में ज्योत मिलादे—कनैया १

गान मुजे मन ध्यान मुजे मन तुंही तुंही मन प्यारे
तुम बीन जगमें कोइ नहि मेरा तेरा ही बाल बनादे—कनैया २

तुंही हमेरा हम हे तेरा सत करके बतलादे
पल्ल पल्ल हम तुमही गुण गावे प्रेम में प्रेम मिलादे—कनैया—३

बहोत दिनोसे हंस पूकारे नाथका साथ हमारे
संग किया तो पार लगादे भक्तिमें बाल झूलादे—कनैया ४

पतित पावन पार लगावन किंकर पार लगा दे
नैया हमरी तार कनैया अंतर प्यास छिपादे—कनैया—५

काव्य १५

राग खमाज ताल दादरा

आज भारुं जीवन नाव भक्तिना उलासे
सूरतान गान ध्यान हृदयना प्रकाषे-१

मन कहे हुं भक्ति करुं तान भीतरमांय भरुं
समज समज भिन्न वात विविध कर्म वासे-२

भींतर मेल साफ थाय न्यायनीती नव भूलाय
जनम जनम सुख थाय जीवन रहे उलासे-३

भक्तिनो विशाल पंथ निरखशो विविध रंग
हृदयमां अति उमंग जीवन ज्योत थाशे.-४

ब्रह्मनाद भींतरमांय दिव्य ज्योत झगमगाय
दास नित्य गुणगाय हंस रहे प्रकाषे-५

काव्य १६

राग—उपरनो

आज थयो छे उमंग भक्तिनो जमायो रंग
आभमां उडे पतंग पवनना हिंचोळे-१

भक्ति दोर छे अभंग शुद्ध करो सर्व अंग
हिंम्मते मचावो जंग हृदय राम बोले-२

ब्रह्ममां पतंग गयो गगनमां अवाज भयो
आत्ममां अखंडपणे भक्ति नाव डोले-३

कोन ए उडावनार ब्रह्म ने जगावनार
दासने रीझावनार शांति द्वार खोले-४

काव्य १७

राग—उपरनो

आवो आवो प्राणनाथ केम हुं मनावुं
भक्ति भर्या भाव थाल हर्षथी चढावुं—आवो १

आप तो अनाथ नाथ विश्वना दयालु
रंक उपर रहेम करो शरण छे तुमाहुं—आवो २

अखिल जगत तारनार नाम छे तमारुं
 ज्यां निहाळु त्यां तुमारी ज्योतनु उजाळुं-आवो ३
 कर्म दुःख छे अपार मन रडे अमारुं
 तोय प्राणनाथ एक शरण छे तमारुं-आवो ४
 आंगणे खडो पूकारुं नाम हुं तमारुं
 दास कहे सिंधुमां डूब्याने तारनारुं-आवो ५

काव्य १८

राग—मोहे लागी लटक प्रभु चरणनकी

मोहे लागी लगन प्रभु दर्शनकी
 प्रीत अनादि कालसे तुमरी
 निंद गइ मन मंदिरकी-मोहे-१
 भक्ति सरोवर भावथी भरीयुं
 प्यास छीपावो तनमनकी-मोहे-२
 एक कनैयो नाथ हमारो
 माल जपो पळपळ उनकी-मोहे-३
 शांति सुधाकी झगमग ज्योति
 संग करो प्यारे संतनकी-मोहे-४
 किंकर मनगुरु गीरधर शांति
 धून लगावो कीर्तनका-मोहे-५

કાવ્વ ૧૯

રાગ—તેહુ થયુ કારતારુ

શાને રહે છે તું હવે ત્હારુ થવાનુ નહિ કદી
 ભાવી લુચ્યુ તે થાય છે મિથ્યા થવાનુ નહિ કદી—૧ ટેક
 ત્હારા અને મારા મહી આશું જગત રોયા કરે
 પક્ષી તળો માલો દીસે ત્હારુ થવાનું નહિ કદી—૧
 પત્ની કહે ભરથારને પ્રિયતમ તમે છો માહરા
 મારા વધા રોતા રહ્યા ત્હારુ થવાનુ નહિ કદી—૨
 જુઠાં જગત પુષ્પો વધાં સ્ત્રીલ્યાં તુરત કરમાય છે
 આખર ફના થઈ જાય છે ત્હારુ થવાનુ નહિ કદી—૩
 રાજા વસે છે મહેલમાં ઝોલા હિંચોળે ઝૂલતો
 અન્તે જતો એ એકલો ત્હારુ થવાનુ નહિ કદી—૪
 થેલી ભરો પરમાર્થની લક્ષ્મી જીવનની એજ છે
 કિંકર કહે એના વિના ભમશો મૂળાં ભવની મહી—૫

काव्य २०

राग—गरबो

हुंतो अंतरना हर्वथी हुलावुं रे नाथ मने कयारे मळे-ए टेक

साखी

भटकयो भव नगरी मही फर्यो अनंतिवार

तोय प्रभुजी ना मळ्या हैया केरा हार

माळ भक्तिना पुष्पनी गुंथावुं रे नाथ मने कयारे मळे-१

साखी

नाथ तमोने भेटवा अति- करु कल्पांत

एक वखत आवी मळो मनडुं करजो शांत

हुं तो रजनीमां स्वप्नने वितावुं रे नाथ मने कयारे मळे-२

साखी

शा माटे अळगा करो तुज चरणोना बाळ

प्राणनाथ परमेश्वरा साचा परम दयाळ

प्रेम आंसुनी धार हुं वषावुं रे नाथ मने कयारे मळे-३

साखी

लाज अमारी राखजो तुंही तुंही मन एक
मृत्यु समय नव भूलीए एज अमारी टेक
हुं तो यौवनने आशमां वितावुं रेनाथ मने कयारे मळे-४

साखी

मोंघी मारी मागणी मोंघी मारी आश
किंकर अर्ज गुजारतो पुर्ण करो मुज प्यास
हुंतो चरणोमां शीषने झूकावुं रे नाथ मने कयारे मळे-५

काव्य २१

गरा-

अजब रंग दुनियांना निरखो	पंथ जगतना न्यारा
एक निरंजन देव हमारा	सकळ जगत उजीयाळा ...१
कोइ भजे छे राम रामने	गुण गावे गोपाळा
एक कनैयो सकळ जगतमां	प्रभु प्रभु मन प्यारा....२
ब्रह्म जगावे कोण जगतमां	निर्मळ जळनी धारा
अलख मचावे अबधूत योगी	ज्योत जीवन जयकारा....३
कोइ लीलुडो कोइ पीलुडो	लाल गुलाबी साडा
सती जीवन मन एक कनैयो	प्राण पति मन प्यारा....४
हुं पण भटक्यो भान भूलीने	मन मंदिर झबकारा
तोपण पुन्य प्रभावे जाग्यो	मान्या नाथ निराळा....५

प्रभु प्रभुनो पंथ पकडतां करजो मन अविकारा
किंकर रडतो आंसु धारे एक जीवन आधार....६

काव्य २२

राग—प्राण प्यारा प्रीतमजी

योगी हुंगरडे नाच करे मस्तीनां नीर भरे

सोहमना ध्यान मही झूलतो—ए टेक.

दिव्य ज्योतिनु अंजन करावे सारी दुनियामां तेज ए झघावे

क्षमा शांतिनां नीर उभरावे प्रीतम प्रभु

सोहमना ध्यान मही झूलतो—योगी १

ह ड भेखडमां धून ए धखावे कर्म अग्नीना तापने बुझावे

पुन्य शाळीने ज्योत ए बतावे प्रीतम प्रभु

सोहमना ध्यान मही झूलतो—योगी २

जन्म मृत्युना रोग ए हठावे मोह मायाने मूळथी भगावे

आत्म मस्तीना तानथी रीझावे प्रीतम प्रभु

सोहमना ध्यान मही झूलतो—योगी ३

कोण क्यांथी ए शोधमां झूकाया परम ज्ञानीने ध्यानी कहाया

प्राणवल्लभना नित्य गुण गाया प्रीतम प्रभु

सोहमना ध्यान मही झूलतो—योगी ४

माळ मुक्तिनी मोंघी मनाइ एनी कीर्ती अमर कहेवाइ

दास किंकरमां ज्योत त्हे झघाइ प्रीतम प्रभु

सोहमना ध्यान मही झूलतो—योगी ५

काव्य २३

राग—तुंही तुंही साचा भगवान

प्राणनाथ हैयाना हार	बाळ अमे मस्तीमां झुलीये
मस्तीमां झुलीये	मस्तीमां झुलीये
मस्तीनी मोंघी छे माळ	बाळ अमे मस्तीमां झुलीये-१
प्यारा प्रीतमजी	व्हाला वालमजी
झांझरना करीये झणकार	बाळ अमे मस्तीमां झुलीये-२
मस्तीना रंग वीरा	अलवेला भासता
गीतडांना करीये गुंजार	बाळ अमे मस्तीमां झुलीये-३
प्रेम नीर रेल्यां छे	भक्तिना भावनां
शांतीना बांध्या छे तार	बाळ अमे मस्तीमां झुलीये-४
घुंघरनो घोर पडे	दांडीना ठुमके
दांडीथी बाजे रणकार	बाळ अमे मस्तीमां झुलीये-५
भव भयना बंध	अमे भक्तिथी तोडशुं
शांतिनी ज्योति अपार	बाळ अमे मस्तीमां झुलीये-६
पुन्यवंत आवे	आनंद उलटावे
भक्तिना मोंघा छे थाळ	बाळ अमे मस्तीमां झुलीये-७
आवो अवसर वीरा	पुन्य थकी पामीया
शांतिनो साचो आधार	बाळ अमे मस्तीमां झुलीये-८
किंकरदास कहे	अंतरथी नाचीये
योगीराज हैयाना हार	बाळ अमे मस्तीमां झुलीये-९

કાવ્ય ૨૪

રાગ—ગુણવંતી ગુજરાત

ચેતન પ્રેમ દિપક લઈ ચાલો   ભક્તિ જલ ભરવા.
 રાતલડીનાં સ્વપ્ન વિતાવો   ભવસિંધુ   તરવા—૧ ટેક૦
 જવાનુ   અળધાર્યા   પંથે   મીંતરથી ચાલો ઉત્કંઠે
 પીછ કડી નહિ કરીયે આપણ   ભક્તિ જલ ભરવા—ચેતન ૧
 ઘટા ઘનઘોર   હાં   માસે   દિપક છે પ્રેમ તળો સાથે
 કર્મ તળાં દુઃખ દૂર કરવાને   જડ્યે   જલ ભરવા—ચેતન ૨
 હવે ધીરજ કરવી સ્વોટી   જીવનમાં આશ ઘણી મોટી
 આશ સફળ કરવાને કાજે   જડ્યે   જલ ભરવા—ચેતન ૩
 જીવનજી હર્ષ થકી જાશો   મૂરખ મન પાછલ પસ્તાશો
 આવો અવસર ફેર મળે નહિ   જડ્યે   જલ ભરવા—ચેતન ૪
 પ્રભુનો પંથ દીસે ન્યારો   મર્યો છે પુન્ય તળો ક્યારો
 કિંકર વિનવે મૂરખ મનને   ભવસિંધુ   તરવા—ચેતન ૫

કાવ્ય ૨૫

રાગ—ભેરવી

અર્પણ કરેજો જીવનને તા   બાલ   તું   એનો બને
 એના મહી   તું   જો   વસે   તો   એ   તને   એનો   ગણે—૧

અર્પણ તળી વાતો કરે   અર્પણ કદાપિ થાયના
 એ પંથ છે ન્યારો કદી   ભક્તિ વિના દેખાયના—૨
 તું હસ્ત જોડીને નમે   તેથી કદી રીણાયના
 દર્શન કરે તું નયનથી   પણ એ તને દેખાયના—૩
 પરમાં ભમે તેથી કદી   ત્હારું તને સમજાયના
 પૂજન કરે ચંદન ઘસી   પણ ચિત્ત નિર્મલ થાયના—૪
 મુખથી કરે તું પ્રાર્થના   ઉત્તર છતાં સમજાયના
 સ્નાનો કરે ગંગા વિષે   પણ મેલ કદીયે જાયના—૫
 માઝા તળા મળકા ફરે   દર્શન કદાપિ થાયના
 ત્હારું તને સમજાય તો   એ દૂર કદીયે જાયના—૬
 ત્હારું અને મારું કદાપિ   મન વિષે સમજાયના
 સમજ્યા પછી એ માનવી   માયા થકી અભઠાયના—૭
 જ્યોતિ જગે જગદીશની   ભક્તિ કદી છોડાયના
 કિંકર કહે મન મંદિરે   એના વિના દેખાયના—૮

કાવ્ય ૨૬

રાગ—મેરવી

ગુરુવર તળી છાયા વિના   ભવસિંધુ પાર પમાયના
 નાવી વિના સાગર તળો   કાંઠો કદી નિરખાયના—૧

ભક્તિ વિના મુક્તિ મહી	માનવ કદાપિ જાયના
સંસાર નામ અસાર છે	જ્ઞાનવીણ સમજાયના—૨
હુન્નર કરે હિંમત થકી પળ	ભાગ્ય વિણ કમાયના
ભાવી લખ્યું જે હોય તે	મિથ્યા કદાપિ થાયના—૩
જાપો ભલે મુશ્વથી જપે	અંતર કદી ધોવાયના
ઘટ મેલ સાફ કર્યા વિના	જ્યોતિ જીવનમાં થાયના—૪
જગ રાગને છોડ્યા વિના	ત્યાગી કદી કહેવાયના
મદ મોહને માયા તજ્યા વિણ	સંત નામ કહાયના—૫
જલ્પાન વિણ વાડી મહી	પુણ્યો કદાપિ થાયના
સત્સંગ વિણ દુર્સંગની	એવો કદાપિ જાયના—૬
કાવ્યો રચી કવિઓ બને	પણ ભાન નિજમાં થાયના
કિંકર કહે નિજનામહી	ઉતર્યા વિના સમજાયના—૭

કાવ્ય ૨૭

હરિગીત છંદ.

પતિત પાવન પુનિત ધામ મહી પ્રભુ મ્હાલ્યા કરો
 આ રંક રસડે વિશ્વમાં એનું કથન કંઈ સાંભળો
 મનથી અમે માન્યું પ્રભુશ્રી હું થકી ન્યારા તમે
 તોપણ તમો ઘટમાં વસો બાલક પ્રભુ ત્હારા અમે—૧

जगदीश जगजीवन दयाळु नाम आप तणु कहयुं
 उद्धार कर्ता विश्वना शरणु अमे तहारु भयुं
 तहारा अमे तहारा अमे न्यारा कदापि नव थशुं
 तहारा अरेरे नामथी ज्योति जीवन झळकावशुं-२
 तुज साथ प्रीत करी अमे रस्तो बाजो क्यांथी सूजे
 तुज हामथी मारा जीवननु नाव भक्तिमां झुझे
 बुरा अगर सारा हशु तोपण अमे तहारा थशु
 म्हारा अमे तुजने गण्या न्यारा कदापि नव थशुं-३
 परनी नथी परवा अमोने तुं अमारो एक छे
 तारे अगर मारे छतां तुं एक साचो टेक छे
 जग्त साथे शुं अमारे जग्तथी न्यारा थवा
 किंकर कहे भक्ति विना ए मन विषे समजायना-४

काव्य २८

प्रभातीयु

उठ उठ ओ जाग मुसाफीर

प्रभु प्रभु समरी ले

गाफील नहि रहेतो तुं कदीये:

निशदीन स्मरण करी ले-१

मायामां तुं मोज उडावे

मस्त बनीने फरतो

ए मस्ती कंइ काम न आवे

भक्ति भजन करी ले-२

हाट हवेली गोख जरुखा

खाट मही तुं पोढे

क्षणमां ए सहु नाश थवानु

मृत्यु हरण करी ले-३

गयो अवसर फरी नहि आवे

संतजनो ए कहेता

समय अमोलुं धन समजीने

भक्ति भजन करी ले-४

आतम लक्ष्मी मोंघी थेली

पुन्य विना नहि पावे

आतम लक्ष्मी भरवा माटे

प्रभु प्रभु समरी ले-५

रेन गइ अब कयुं नहि जागो

रजनी स्वप्न वितायां

किंकर विनवे निज आतमने

तहारुं तुं समजी ले-६

काव्य २९

प्रभातीयु

रेन गइ तुं जाग मुसाफीर
 जगदीश नाम जपी ले-ए टेक
 वर्षो निंद मही त्हें काढयां
 त्हारु नहि त्हें जाण्युं
 आतम लक्ष्मी उंघमां खोइ
 अब तुं निंद तजी ले-१
 जनम मरणनी खाइ मही त्हें
 विध विध रूप धरायां
 त्हारु रूप नहि त्हें जोयुं
 घटमां ख्याल करी ले-२
 चोराशी योनिमां भटकयो
 मायाना मुझरामां
 अब मायानो संग मूकीने
 प्रभु प्रभु समरी ले-३
 मारु करवा खूब मथ्यो पण
 त्हारु नहि त्हें जाण्युं
 पर माटे त्हें पीडा होरी
 आतम हीत समजी ले-४
 चेत चेत थुं कहेवुं तुजने
 चेतन कंडक विचारो
 किकर कहे आ मानव सपनु
 जगदीश जाप जपी ले-५

काव्य ३०

प्रभातीयु-झूलणा छंद

जागतुं जागतुं जाग मन निंदथी

नित्य भगवंतनु नाम भजले

एह विण कोइ नहि जगत्मां ताहरु

भक्ति जळनु सदा पान करले-१

राय महाराय चक्री बधा चालीया

कंडक नयनोथकी त्हे निहाळया

जगत माया जुठी सर्व रहेशे अहीं

नित्य भगवंतनु नाम भजले-२

पुत्र नारी अने स्वजन परिवार सहु

कर्मयोगे बन्युं आज त्हारु

माह माटे रडे सर्व तुज नामने

नित्य भगवंतनु नाम भजले-३

कयां थकी आवीयो कयां जवानो हवे

एह तुं शोध जल्दी करी ले

निंदमां वर्षनां वर्ष बीती गयां

नित्य भगवंतनु नाम भजले-४

नित्य प्रभुने भजो पुन्य कारज सजो

गांठडी आत्मधननी भरी ले

कहे किंकर प्रभो शांति योगीशनो

नित्य भगवंतनु नाम भजले-५

કાવ્ય ૩૧

પ્રભાતીયુ

ચેતન બ્રહ્મ સ્વરૂપ જોવાને સ્વંતે મહેનત કરતોરે
 સુરતા સાથે સંગ કરીને મસ્તિ જલ્લ એ ભરતો રે-૧
 હાડ માંસને રુધીર મળીને કાયા દેવલ મઢીયું રે
 પંચ તત્ત્વથી મહેલ ચણાયો ઝૂઠ ઝરુલે જડીયું રે-૨
 જગ સાથે શું પ્રીત હમારે હંસ અમારા કહેતા રે
 માયા મોહ ને માન લૂંટારા તો પળ સંગે રહેતા રે-૩
 ભક્તિ મહાકા પ્રેમની તોપે દેહ લૂંટારા હણશું રે
 સત્ય સરિતા ઘટમાં વહેતી પાવન એમાં થઈશું રે-૪
 જગ માયાથી ન્યારા વનવા ચેતન તાન મચાવો રે
 કિંકર કહે ઘટ નિર્મલ કરવા ભક્તિ જલ્લ ઉમરાવો રે-૫

કાવ્ય ૩૨

રાગ-આજ સૂરીશ્વરજી મેટીને આનંદ થાય
 આજ મારા અંતરમાં આનંદ આનંદ થાય—
 પુન્ય ઉદય થયો નિદ્રાથી જાગીયો
 હૈડામાં હર્ષ ઉમરાય—આજ ૧
 માયામાં મટકયો હું ભક્તિથી ચેતીયો
 તુંહી તુંહી નામને મજાય—આજ ૨
 પાપ નાશ થાશે તો મુક્તિને પામશો
 ભક્તિનાં નીર જો વ્રણાય—આજ ૩
 કેમ કરી પ્રીયતમનોપંથ હું નિહાલું
 પિયુ પિયુ અંતરમાં થાય—આજ ૪

પ્રેમધાર વરસે જો ભક્તિના નીરની
 આગ મારા દીલની બુઝાય—આજ ૫
 માઝ પ્રભુ ગુંથી મેં હૈયાના તારથી
 દાસ કદી છુટો ના થાય—આજ ૬

કાવ્ય ૩૩

ગદ્યલ

ફકીરો ઝૂંપડી માંહે	જીવન નૈયાં ઝૂલાવે છે
દિવાનો કોક દુનિયામાં	અમર પંથે સિધાવે છે-૧
ફકીરો આત્મમસ્તીમાં	જગત પરવા નહિ રાખે
સદા જગદીશના ઝોલે	ગજબ મસ્તી મચાવે છે-૨
અસ્ખંડાનંદનાં ઝરણાં	વ્રણાવે આત્મમંદિરમાં
પ્રભુતાના દિપક વાટે	અમર જ્યોતિ જગાવે છે-૩
નિરંતર સ્નાન ભક્તિમાં	હૃદયના મેલને ધોતા
બની નિર્મલ પછી પોતે	પ્રભુનો પંથ પાવે છે-૪
તજી વૈભવ અને વાડી	જગત માયા જુઠી માને
પછી પ્રિયતમ તળા પંથે	ધૂની સોહમ ધરવાવે છે-૫
સુખો સંસારનાં ત્યાગી	નિશાની મુક્તિની લેવા
પછી મસ્તાન મસ્તાના	જીવન આગે ધપાવે છે-૬
અજબ મસ્તી જીવન કેરી	પ્રભુતા કેમ સમજાયે
લઘુતાના પહે પાઠો	ક્ષમા અંતર વ્રણાવે છે-૭
કહે યોગીશનો કિંકર	સદા મોટા બને છોટા
કદી છલકાય નહિ પોતે	અમર પંથે સિધાવે છે-૮

काव्य ३४

गजल

चढयो छुं पुष्प लेवाने छतां ए हाथ ना आवे
निसरीयो शोधमां आजे अरे ए पुष्पने माटे-१

वगीचो स्वर्गनो मोटो अमर छे नाम वृक्षोनु
वितावु स्वप्नमां रजनी अरे ए पुष्पने माटे-२

कहातुं नाम अविनाशी मणीमय छांयडी एनी
जीवन शांति थवा फरतो अरे ए पुष्पने माटे-३

सुगंधी दिव्य देखाती अनुपम वास छे एनी
रखडतो वास लेवाने अरे ए पुष्पने माटे-४

नथी ए विश्वमां मळतुं अकळ वाडी कहाती ए
पशु सम आज हुं भटकुं अरे ए पुष्पने माटे-५

भम्यो भव चकनी मांहे छतां आशा नथी पुरी
जतो हुं भक्तिना पंथे अरे ए पुष्पने माटे-६

कहे योगीशानो किंकर मळे तो वासना म्हेंकी
अखंडानंद उलटावुं अविचळ सुखने माटे-७

काव्य ३५

गजल

तफडतुं आज आ पक्षी जीवननो पंथ चढवाने
भूल्याने ज्ञान बतलावे प्रभो ज्ञानी गुरुवरजी-१

नतुं जाण्युं जीवनमांहे तथापि आज में जोयुं
थवानु ना थवानु ले प्रभो ज्ञानी गुरुवरजी-२

बन्युं शाने अरे आवुं कदापि ए नथी जोतो
पीलावे प्रेमनु पीणुं प्रभो ज्ञानी गुरुवरजी-३

हजु पुन्ये सृज्युं साचु भूल्या त्यांथी फरी मनमां
जवुं जगनाथना पंथे प्रभो ज्ञानी गुरुवरजी-४

सळगतां काळजां ठारे अरे रे शुद्ध जळ धारे
बुझावे आग भींतरनी प्रभो ज्ञानी गुरुवरजी-५

प्रभुना नामनी पाछळ जीवन मस्ती जगावीशुं
अमारा दोषने टाळे प्रभो ज्ञानी गुरुवरजी-६

अवर साथे अमारे शुं पूजारी सत्यना प्यारा
अविचळ धाममां मूके प्रभो ज्ञानी गुरुवरजी-७

कहे योगीशानो किंकर हजी छे हाथमां बाजी
अमर पंथे मूको अमने प्रभो ज्ञानी गुरुवरजी-८

काव्य ३६

गजल

निहाळ्युं तुं जीवन पक्षी प्रभु पंथे उडी चाल्युं
अमेने ए रह्या जोता उड्युं ए ब्रह्मनी वाटे....१

नयनना एक पलकारे उघडतां में नजर फेंकी
पछीथी कंड नहि दीठुं उड्युं ए ब्रह्मनी वाटे....२

अरे तुं जो अरे तुं जो वदातीती मुखे वाणी-
परंतु एक क्षण मांहे उड्युं ए ब्रह्मनी वाटे....३

पछीथी सर्व जाणीने हृदयमां खूब पस्ताया
हतुं त्यारे नहि जोयुं उड्युं ए ब्रह्मनी वाटे....४

पूकारो नित्य ए करतुं अजब जादु भर्युं फरतु
छतां त्यारे निहाळ्यु नहि उड्युं ए ब्रह्मनी वाटे....५

हवे आंसु अतिसारो रडो के ना रडो तो थुं
हतुं त्यारे विचार्युं नहि उड्युं ए ब्रह्मनी वाटे....६

गयुं ए नहि फरी आवे अविचळ स्थानमां वासो
जगत साथे पछीथी थुं उड्युं ए ब्रह्मनी वाटे....७

कंहे योगीशानो किंकर अमोली प्रेमनी धारा
छतां पण पान ना कीधुं उड्युं ए ब्रह्मनी वाटे....८

કાવ્ય ૩૭

ગજલ

કનૈયો એક દુનિયાનો	દુઃખીનાં આંસુડાં લોતો
નથી એ સત્ય સમજાતું	અરે એને ત્હમારે શું....૧
પરાયા દુઃખને માટે	કદી પરવા નહિ રાખે
જગતથી દૂર એ વસતો	અરે એને ત્હમારે શું....૨
નથી મૂર્તિ મહી રહેતો	નથી એ મંદિરે રહેતો
અવિચલ ધામ એ કહેતો	અરે એને ત્હમારે શું....૩
ત્હમારાથી સદા ન્યારો	છતાં એ છે ત્હમારામાં
વીરાઓ પણ નહિ સમજે	અરે એને ત્હમારે શું....૪
ભૂલીને ભાન ભટકાવો	વનો માયા મહી પાગલ
વિચારો નહિ તમો પોતે	અરે એને ત્હમારે શું....૫
ત્હમારું જો તમે સમજો	પ્રભુના પંથ જાવાને
નહિ સમજાય પોતાનું	અરે એને ત્હમારે શું....૬
સમજવા કંડ કરે મસ્તી	મીંતરમાં તાન ડમરાવે
છતાં જ્યોતિ નહિ જાગે	અરે એને ત્હમારે શું....૭
કહે યોગીશનો કિંકર	ઝૂકાવો ભક્તિની વાટે
હૃદયના મેલ ધોવાશે	પછીથી પંથ પકડાશે....૮

काव्य ३८

गजल

विखूटयो केम हुं आजे	प्रभु भक्ति छतां आशुं
भर्युं छे सर्व तहारामां	अवरमां केम तुं भटके....१
अखंडानंद तहारामां	भर्यो छे तुं छतां आजे
विसारी भान पोतानु	अवरमां केम तुं भटके....२
भम्यो भमरो बनी पुष्पे	सुगंधी सर्व तहारामां
भीतरमां नित्य महमहती	अवरमां केम तुं भटके....३
समज होवा छतां भूल्यो	फस्यो माया तणा फंदे
निरखतो नहि छतां आजे	अवरमां केम तुं भटके....४
जीवन निश्चय कीधा विना	मुखेथी जाप तुं जपतो
वचन तहारां भूली आजे	अवरमां केम तुं भटके....५
अनंता वर्षना स्वप्ने	मळ्युं आजे निरखवानु
छतां तहारु विसारीने	अवरमां केम तुं भटके....६
जगतनी छे जुठी बाजी	तज्जीदे खेल सहु खोटा
जीवन मंदिरने छोडी	अवरमां केम तुं भटके....७
मणीमय आत्म मंदिरमां	उंडा उतरी जरा जो जो
कहे योगीशानो किंकर	अवरमां केम तुं भटके....८

काव्य ३९

गझल

फकिरी वास जोवाने छतां भासे नहि मुजने	तलसतु मन अरे मारुं अजब मस्ती जीवन केरी....१
लगन जो मन विषे लागे चढे छे वीर नर आगे	पछीथी पाप सहु भागे अजब मस्ती जीवन केरी....२
चडया ते ब्रह्मना पंथे अलख धूनी मचावाना	जीवन ज्योति जगावाना अजब मस्ती जीवन केरी....३
फकिरो मस्त मस्ताना कदी परवा नहि राखे	अलख अंतर मही जागे अजब मस्ती जीवन केरी....४
हुंडेथी ना नजर आवे जगतथी रहे सदा न्यारा	पुरवना पुन्यथी मळता अजब मस्ती जीवन केरी....५
निरखतां पण नहि पावे नकल करतां अकल नावे	भूलीने कंइक भटकावे अजब मस्ती जीवन केरी....६
विकट पंथे वसे छे ए भयानक पंथ ए भासे	अखडानंद उभरातो अजब मस्ती जीवन केरी....७
कहे योगीशानो किंकर जता ए पंथ जोवाने	नथी ज्यां प्राणनी परवा अजब मस्ती जीवन केरी....८

काव्य ४०

गजल

रुठयो तुं केम अम उपर नथी एनी खबर पडती
 बन्यो तुं बेवफा आजे समज एनी नथी पडती-१
 अमारो तुं अमे त्हारा छतां आजे बन्यु थुं आ
 तमे ने हुं दीसे न्यारा समज एनी नथी पडती-२
 अमे मान्यो तने म्हारो छतां आजे जुदा भासे
 बनावे केम नहि त्हारो समज एनी नथी पडती-३
 छतां हुं शोधमां आजे कदर त्हारी भूलुं ना ना
 तथापि थुं बन्यु आजे समज एनी नथी पडती-४
 रुठे दुनिया भले हम पर कदापि तुं नहि रुठे
 कदर या बेकदरतानी समज आजे नथी पडती-५
 अनादि काळनी प्रीति गुंथाया तार भावीना
 व्रषे छे प्रेमनां आंसु समज त्हारी नथी पडती-६
 मुझायुं मन हवे मारु नयन चारे दिशा तलसे
 प्रभो थुं थुं थवानु छे समज एनी नथी पडती-७
 कहे किंकर छतां त्हारो प्रभो योगीश तुं म्हारो
 रिसायो केम तुं आजे समज एनी नथी पडती-८

કાવ્ય ૪૧

ગદ્યલ

મુઘ્નાયું મન અતિ મારું હવે હું નીર કયાં સારું
નિરખતો ઘોર અંધારું અમારું કયાં અમારું કયાં—૧

જવાને પંથ હું જોતો દિપકમાં તેજ નહિ ભાસે
નિસરીયો શોધ કરવાને અમારું કયાં અમારું કયાં—૨

અમારા ને ત્હમારામાં રહે આજે બધી દુનિયા
ફસ્યા સહુ મોહની જાળે અમારું કયાં અમારું કયાં—૩

ત્હમારામાં નથી મ્હારું છતાં તું છે અમારામાં
સ્વર પડતી નથી એની અમારું કયાં અમારું કયાં—૪

મર્યો કંઈ શોધ કરવામાં છતાં સમજ્યા નહિ મ્હારું
અજબ ચાવી દીસે એની અમારું કયાં અમારું કયાં—૫

છતાં એ ટેક લીધી છે અનાદિ કાલના યોગે
નિરખવાના અમે નિશ્ચય અમારું કયાં અમારું કયાં—૬

પકડશું પ્રેમથી દોરી કદાપિ તાર ના તૂટે
કહે કિંકર નિહાળીશું અમારું કયાં અમારું કયાં—૭

કાવ્ય ૪૨

ગજલ

મને એ નિત્ય કહેતો તો	તહમારું મેં નિહાળ્યું છે
નથી એ સત્ય સમજાતું	અમારે ને તહમારે શુ-૧
તહમારું જો નિહાળ્યું તો	અમારું ક્યાં તમે જોયું
બધી એ વાત જુઠી છે	અમારે ને તહમારે શુ-૨
તમે ક્યાં ને અમે ક્યાંથી	અમે ને તું અજબ જાદુ
નથી ત્યાં હું અને કોઈ	અમારે ને તહમારે શુ-૩
અમારા ને તહમારામાં	કહાતા સર્વ સંસારી
નથી સંસારની જ્ઞાંત્રી	અમારે ને તહમારે શુ-૪
નથી તહારું કદી જોયું	છતાં મારી કરે વાતો
વિતાવી સ્વપ્નમાં રાતો	અમારે ને તહમારે શુ-૫
અમારાથી તમે ન્યારા	તહમારાથી અમે ન્યારા
છતાં તું કેમ કહે જોયું	અમારે ને તહમારે શુ-૬
અમારું જો અમે જોશું	પછી નહિ કોઈને મળશું
કહે યોગીશનો કિંકર	અમારે ને તહમારે શુ-૭

काव्य ४३

गजल

हवे क्यां शोधवा जावुं अनादि वर्ष वितायां
छतां म्हारु नहि जोयुं दयाकर ओ दयासिंधु-१

अवरने शुं अमे कहीए सदा माया मही रहीये
जीवनना दोष उद्भवीए दयाकर ओ दयासिंधु-२

अरेरे मोहना स्वप्ने गुमाया रात ने दहाडा
जलावी रोममां ज्वाला दयाकर ओ दयासिंधु-३

गुन्हा अगणित कीधा छे दुःखीने दुःख दीधां छे
अपारे जुल्म कीधा छे दयाकर ओ दयासिंधु-४

अमारां कर्म छे भारे कदापि नव चडो व्हारे
उगारे के भले तारे दयाकर ओ दयासिंधु-५

अमारां पाप ना जोशो दुःखीनां आंसुडां लोशो
सळगती आग बुझवशो दयाकर ओ दयासिंधु-६

अमोने एक आधारो कहे किंकर प्रभु तहारो
कृपालु नाथ तुं म्हारो दयाकर ओ दयासिंधु-७

काव्य ४४

गजल

भूलीश हूं जगतनी माया   प्रभुजी नहि भूलुं तमने
 दया दातार दीन बंधु   प्रभुजी नहि भूलुं तमने-१
 कदापि महेलमां सूतो   रखडतो शहेर के रस्ते
 सुखी हउं के दुःखी हउं पण   प्रभुजी नहि भूलुं तमने-२
 बनूं हूं रंक के राजा   कदापि शेठ दुनियानो
 अमीरी के फकिरीमां   प्रभुजी नहि भूलुं तमने-३
 बगीचा बागमां म्हालुं   कदापि झुंपडी वासो
 अगर हूं पर्णकुटीमां   प्रभुजी नहि भूलुं तमने-४
 हिंडोळा खाटमां झूलतो   कदापि भीख मागूं हूं
 फना थइने फरु तो पण   प्रभुजी नहि भूलुं तमने-५
 दुःखोना डुंगरो तूटे   कदी आखु जगत रुठे
 परंतु प्राणना भोगे   प्रभुजी नहि भूलुं तमने-६
 जीवनना धम पछाडांमां   अगर मृत्यु बिछानांमां
 मरणना श्वास लेतां पण   प्रभुजी नहि भूलुं तमने-७
 पुर्यां मन मंदिरे व्हाला   पछीथी क्यां जवाना छो
 दिवानो दासकिंकर कहे   प्रभुजी नहि भूलुं तमने-८

काव्य ४५

आशावरी

जगतमां आश अमर कहेवाय

कोइ फरे धननी आशामां कोइ फरे तननी आशामां
 कोइ फरे पीयुनी प्यासामां रात दिवस भटकाय-१
 कोइ करे तप पत्नी माटे काइ हुंडे प्रियतमनी वाटे
 आश मही सहु जन गुणगाते आशा स्वप्न विताय-२
 कोइ झूले वैभवनी व्हेले कोइ झूले मस्तीनां महेले
 कोइ अभागी कण कण तोले आश छतां नव जाय-३
 आशा देवी अमर कहाती आश कदी पुरण नव धाती
 तोय घटोघट आश भजाती आश मही अथडाय-४
 मस्त जीवनमां मेांघी आशा मुक्तिपुरीनी एक पिपासा
 किंकर निरखे जगत तमाशा विध विध नृत खेळाय-५

काव्य ४६

आशावरी

चेतन अपनी गत कीम जाणु

हंसा तान करे मन मंदिर तुंही तुंही केम पिछाणु
 कोन प्रीतमजी मन मंदिरके एह नहि समजाणु-चेतन १
 अंधा अंध फीरे संसारे एक पीछे पटकाणु
 समज समजमे बोत फरकहे निजनु केम पिछाणु-चेतन २

संत ढूँडा मे सब शहेरोंके बांण नहि समजाणु
 माया मुझवे उनको भारी ए नहि त्याग पिछाणु—चेतन ३
 मेरा मेरा मन नहि विसरे सागर नाव डूबाणु
 नैया हमरी कोन बचावे तुंही तुंही नाथ पिछाणु—चेतन ४
 किंकर कहे ते मूरख मनने तज तुं मोह ढोंगाणु
 ब्रह्मस्वरूपकी ज्योत अनेरी अपनी गत कीम जाणु—चेतन ५

काव्य ४७

भजन

हंसा तमे रहेजोरे प्रभु प्रभु ध्यानमांजी
 मनवा नित्ये ध्यावो प्रभु प्रभु नाम—हंसा १

माटीनी घडेली काया छतां ए अजब छे माया
 मारु मारु मानी रहे गुलतान—हंसा २

मारा तहारामां मरता आतमनु कंड नहि करता
 लोभी जीवडा नित्य करे बूमराण—हंसा ३

प्रभु प्रभु मुखथी जपतो मायाना तापे तपतो
 रडतो रडतो चरणे पडे वारंवार—हंसा ४

हजु हाथमां छे बाजी करी ल्यो प्रभुने राजी
 किंकर कहे छे योगीशनी मने व्हार—हंसा ५

काव्य ४८

राग—धन्यभाग्य हमारां आज पधारो मोघेरा मेमान

ओ ! नाथ ! कहेला कोल प्रमाणे मुज फळशो क्यारे
प्रभु अंतर्दामी मळीया उलट अवधि उरमां भरीया
रजनी विषे आपेला कोल प्रभु फळशो क्यारे

ओ ! नाथ—१

निरखतो भिन्न स्वरूप त्हारु बतावो समय समय न्यारु
दर्शनमां आपेल दीलासा मुज फळशो क्यारे

ओ ! नाथ—२

निहाळु नाथ घणा रुपमां वसे छे मन मारु तुजमां
स्वप्न मही आपेलां वचनो मुज फळशो क्यारे

ओ ! नाथ—३

नयनमां मार्ग नथी सूझतो प्रभो पळ मात्र नथी भूलतो
दर्शविलां स्वरूप प्रभोश्री मुज फळशो क्यारे

ओ ! नाथ—४

घडीभर वचन नथी भूलतो सदा तुज तान मही झूलतो
कृपासिंधु ए दिव्य लीलाओ मुज फळशो क्यारे

ओ ! नाथ—५

पुरो विश्वास प्रभो त्हारो दया आ दीन परे धारो
तलसाव्या विण कोल प्रभुश्री मुज फळशो क्यारे

ओ ! नाथ—६

विरहथी अश्रुअति सारुं रडे छे हृदयसदा मारु
विरह तणां दुःख शांत करीने मुज फळशो क्यारे
ओ ! नाथ-७

हवे तो धीरज नथी रहेती बधी शक्ति तुजमां वहेती
कोल मुजब आ दीन बाळकना मन वसशो क्यारे
ओ ! नाथ-८

गुरुश्री भेद सहु खोलो, हृदयथी आप हवे बोलो
किंकर कहे प्रभु कोल प्रमाणे मुज फळशो क्यारे
ओ ! नाथ-९

काव्य ४९

कवाली

अजब माया छे प्रभुनी कोइ जगमां कळी शके नहि
ज्योत झळके चोदीशामां कोइ माया कळी शके नहि-१

देव के देवो न जाणे कोइ माया नहि पिछाणे
पंडितो नहि पार पामे कोइ माया कळी शके नहि-२

रोगीओ रोगे पिछाणे भोगीओ भोगे पिछाणे
तत्त्वने नहि कोइ जाणे कोइ माया कळी शके नहि-३

भेख पहेरी संत केरो जग्तथी रहेतो अनेरो
भव तणो नहि टळे फेरो कोइ माया कळी शके नहि-४

राय नहि जाणे कदापि रंक नहि जाणे कदापि
 परमज्ञानी विश्व व्यापी कोइ माया कळी शके नहि-५
 तप तपी काया सुकावे नित्य गंगा तीर न्हावे
 भक्त बनवा मन मनावे तोय माया कळी शके नहि-६
 हृदयना जे रोग टाळे भक्ति नीती मंत्र पाळे
 क्षमाथी अंतर पखाळे तोय माया कळी शके नहि-७
 दास किंकर तोय भटके नित्य त्वारा मंदिरे
 भक्ति वाटे भ्रमण करतां एक दिन जोशुं सही-८

काव्य ५०

कवाली

ए गुरुजी बेवफा मारी कदर त्हे ना कीधी
 प्रीती अनादि काळनी अरजी हृदयमां ना लीधी-१
 सोहम तणा स्वप्ना मही पुष्पो अविचळ वासतां
 ए अमर पुष्पो म्हेंकतां मारी खबर त्हे ना लीधी-२
 भूलां भसु संसारमां कर्मे सतावे कारमां
 पासु अपारे वेदना शांति अरे त्हे ना कीधी-३
 माया तणा सागर मही नैयां हिंचोळा खाय छे
 नावी तमे मळवा छतां नैयां किनारे ना कीधी-४

મસ્તી દિપક ફાળકી રહ્યો   રોશન ફાવે ચારે દિશા
 એ રોશની નિરખી છતાં   જ્યોતિ ભીંતરમાં ના કીધી-૫
 તોપણ કૃપા ત્હારી પ્રભો   અંતર થકી ભૂલાય ના
 ભક્તિ સુધા રેલ્યા છતાં   પ્યાલી અરે મેં ના પીધી-૬
 આશા છતાં ત્હારી મને   તારે અગર મારે ભલે
 કંકર દયાભય બાઝની   વિનતી હૃદયમાં ના લીધી-૭

કાવ્ય ૫૧ વધાઈ

રાગ—કાલીંગડો

મારા નાથની વધાઈ વાજે છે
 દીનાનાથની વધાઈ વાજે છે—૧ ટેક
 દેશ મરુધર ગામ મળાદર
 માત વસુગ્રહ ગાજે છે—મારા ૧
 આહિર કુલમાં રત્ન પ્રકાષ્યું
 તેજ મળીમય ભાસે છે—મારા ૨
 તોલા નંદન નાથ નગીના
 વિશ્વમાં ઢંકો વાજે છે—મારા ૩
 પ્રીતમ પ્યારા નાથ હમારા
 ઘોર ગગનમાં ગાજે છે—મારા ૪
 બાઝક કંકરદાસ ત્હમારા
 ભક્તિની બિક્ષા માગે છે—મારા ૫

મનુષ્ય જીવનને ઉદ્ધત બનાવવા આજેજ મંગાવો

સંસારના વિષમ પરિતાપથી ત્રાય પામતા જીવાત્માઓને
મક્તિ અને વિશુદ્ધ જઙ્ઘની વહેતી ગંગામાં સ્નાન કરાવી પ્રત્યેક
રોમને પાવન બનાવતું વિશ્વપ્રેમના વિશાલ પંથે રવાણા મળ્યા
મગવાનના તરંગોનું પુસ્તક માત્ર રૂ. ૦-૨-૦ પોસ્ટેજ સ્ટેમ્પ
બીઢનારને મેટ તરિકે મોકલવામાં આવશે.

ભારતનું મહામ રત્ન

આશુના અરણ્ય જંગલોમાં રમણ કરતા પતિતપાવન યોગી
ગુરુદેવ મગવંત શ્રી વિજયશાંતિનૂરિશ્વરજીના સ્મૃત્તકતા
જીવન દિપક સાથે કાવ્યનો મંડાર આલેખતું વૈરાગ્ય તરંગ
અને ગુરુકાવ્ય મૂંજનનું પાકા પુંઠા અને ૩૪૧ પેજ સાથે
દબ્દાર પુસ્તક અવશ્ય મંગાવો મૂલ્ય રૂ. ૦-૧૦-૦ ચદારગામ
માટે વી.પી. સ્વર્ચ અલગ.

લખો

કિંકરદાસ

ફતાસાનીપોઢ નવિપોઢ

અમદાવાદ-ધર નં. ૭૨

